EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 12 września 1969 r. Nr 6 Poz. 21—26

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

Poz. 21 — nr 18 z 17.4.69 r. w sprawie zmian we współpracy i koordynacji branżowej w budownictwie

Poz. 22 — nr 23 z 2.5.69 r. zmieniające zarządzenie w sprawie inwentaryzacji składników majątkowych

Poz. 23 — nr 29. z 16.6.69 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy

Okólnik Ministra:

Poz. 24 — nr 3 z 19.5.69 r. w sprawie dokształcania i doskonalenia kwalifikacji zawodowych pracowników

Pismo okólne Ministerstwa:

Poz. 25 — nr 9 z 2.5.69 r. zmieniające szczegółowe zasady i sposób przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych

Obwieszczenie Ministerstwa:

Poz. 26 — z 28.4.69 r. w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy”

21.

ZARZĄDZENIE NR 18

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 kwietnia 1969 r.

w sprawie zmian we współpracy i koordynacji branżowej w budownictwie

(znak: OR3-0650/B/69)

Na podstawie § 7 uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Mon. Pol. nr 33, poz. 178), po porozumieniu z Ministrem Komunikacji i Ministrem Gospodarki Komunalnej w sprawie zmian dotyczących koordynacji branżowej w budownictwie drogowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 222 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 grudnia 1966 r. w sprawie współpracy i koordynacji branżowej w budownictwie (Dz. Urz. MBiPMB z 1967 r. nr 1, poz. 2) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 1: po wyrazach: „budownictwa kolejowego” skreśla się wyrazy: „drogowego i mostowego”, a poniżej dodaje się nowy wiersz w brzmieniu: „budownictwa drogowego”,

2) w załączniku nr 1 do zarządzenia:

a) w Lp. 9, kolumna 4 po wyrazach: „roboty w zakresie budownictwa kolejowego” skreśla się wyrazy: „drogowego i mostowego”, zastępując je wyrazami: „i mostów kolejowych”,

b) dodaje się nową pozycję Lp. 9a w brzmieniu:
— w kolumnie 2: „Centralny Zarząd Dróg Publicznych”,
— w kolumnie 3: „teren całego kraju”,
— w kolumnie 4: „roboty w zakresie budownictwa drogowego i mostów na drogach, roboty w zakresie utrzymania i remontów budowlanych tych obiektów oraz związane z tym zakresem działalności roboty specjalistyczne i produkcja pomocnicza materiałów i elementów budowlanych”,
— w kolumnie 5: „przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne wykonujące roboty będące przedmiotem koordynacji”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 17 kwietnia 1969 r.

MINISTER
M. Olewiński

22.

ZARZĄDZENIE NR 23

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 maja 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie inwentaryzacji składników majątkowych

(znak: EF-7/D-346/69)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 69, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 25 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 maja 1968 r. w sprawie inwentaryzacji składników majątkowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 6, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Inwentaryzacją ciągłą można objąć zapasy materiałów, towarów, wyrobów gotowych i półfabrykatów, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych również przedmioty nietrwałe w użytkowaniu oraz składniki tymczasowego zaplecza.”;

2) § 4 ust. 1:
a) w pkt 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„— paliwa płynnego i smarów w przedsiębiorstwach transportowych, bazach transportowych i bazach sprzętu,";

b) w pkt 3 dodaje się nowy akapit w brzmieniu:

„— materiałów magazynowanych na otwartych placach w zwałach i pryzmach,";

c) w pkt 4 skreśla się wyrazy: „materiałów magazynowanych na otwartych placach w zwałach i pryzmach.".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 maja 1969 r.

MINISTER
M. Olewiński

23.

ZARZĄDZENIE NR 29

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy

(znak: BHP 1/2/69)

Na podstawie § 2 ust. 4, § 3 ust. 3, § 4 ust. 3 i § 10 uchwały nr 333 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy (Mon. Pol. nr 51, poz. 356), zwanej dalej „uchwałą", po uzgodnieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Chemików, ustala się, co następuje:

§ 1. Sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych koordynuje i nadzoruje Główny Inspektorat Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, którego zakres działania określa regulamin organizacyjny Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przepisy uchwały.

§ 2. W jednostkach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przy organizowaniu służby bezpieczeństwa i higieny pracy należy stosować następujące zasady:

1) w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) działają komórki organizacyjne (wydziały) lub stanowiska pracy, podlegające bezpośrednio dyrektorom lub ich zastępcom do spraw technicznych,
2) w przedsiębiorstwach produkcyjnych i usługowych działają komórki organizacyjne (działy) lub stanowiska pracy, podlegające bezpośrednio dyrektorom lub ich zastępcom do spraw technicznych.

§ 3.1. W instytutach naukowo-badawczych i innych jednostkach organizacyjnych nie wymienionych w § 2 (§ 10 uchwały) działają komórki organizacyjne, stanowiska pracy lub wyznaczeni pracownicy do spraw BHP, prowadzący prace z tego zakresu równolegle z innymi stałymi pracami i podlegający bezpośrednio dyrektorom lub ich zastępcom do spraw technicznych.

2. Dyrektorzy jednostek wymienionych w ust. 1 dostosują zakres działania służb BHP do ustaleń części I załącznika do uchwały, dotyczącej zakresu działania służb BHP w produkcyjnych i usługowych zakładach pracy.

§ 4. Przy ustalaniu organizacji i ilości etatów komórek organizacyjnych do spraw BHP należy kierować się w szczególności:

1) stopniem zagrożenia życia i zdrowia pracowników oraz rodzajem produkcji lub usług (budownictwo ogólne, przemysłowe, specjalistyczne, zakład przemysłowy, produkcja pomocnicza, transport itp.),
2) wielkością przedsiębiorstwa (co najmniej jeden inspektor na 300 osób zatrudnionych w przedsiębiorstwie, rozmieszczenie budów w terenie, wielkość placów budów, roboty budowlano-montażowe na terenie czynnych zakładów o dużej złożoności zagrożeń, ilość zakładów produkcyjnych, wielobranżowość produkcji, złożoność technologii itp.),
3) stanem i stopniem mechanizacji produkcji (ilość maszyn i urządzeń technicznych, jednostek silnikowych itp.),
4) możliwością wprowadzania postępu technicznego (automatyzacja, hermetyzacja, wprowadzanie nowych technologii, materiałów, surowców i urządzeń technicznych),
5) strukturą zawodową i składem załogi,
6) stanem urządzeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych,
7) oceną dotychczasowej organizacji służby BHP i wynikami jej pracy,
8) fluktuacją załóg oraz możliwościami szkolenia i instruowania,
9) obciążeniem czynnościami związanymi z udziałem w komisjach powypadkowych itp.,
10) innymi istotnymi elementami specyfiki produkcji.

§ 5.1. Pracownicy służby BHP nieodpowiadający wymaganiom kwalifikacyjnym określonym w § 3 uchwały, obowiązani są złożyć egzamin (ustny i pisemny) w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r.

2. Egzamin, o którym mowa w ust. 1, składa się przed komisją, w której skład wchodzą przedstawiciele:

— Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa i Higieny Pracy,
— inspektoratu pracy właściwego związku zawodowego,
— Głównego Inspektoratu Pracy Centralnej Rady Związków Zawodowych (w stosunku do służb BHP zjednoczeń) — wyznaczeni (zapraszani) przez Głównego Inspektora Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

3. Komisja działa przy Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Główny Inspektorat Bezpieczeństwa i Higieny Pracy).

§ 6.1. Pracownicy służby BHP powinni zdawać egzamin co 3 lata, po ukończeniu kursu III stopnia.

2. Kursy III stopnia organizuje Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Okres szkolenia kursowego III stopnia trwa od 30 do 100 godzin wykładowych.

§ 7. Nowo zatrudniony pracownik służby BHP powinien w ciągu 12 miesięcy od daty przyjęcia do pracy złożyć egzamin, o którym mowa w § 3 uchwały.

§ 8. Egzamin ma na celu:

1) sprawdzenie wiadomości z zakresu BHP z uwzględnieniem specyfiki danej technologii oraz rodzaju wykonywanych robót,
2) ustalenie, w jakim stopniu egzaminowana osoba przyswoiła wiadomości, w zakresie objętym właściwym programem szkolenia.

§ 9. Przy sprawdzaniu wiadomości należy:

1) w szerokim zakresie wykorzystywać materiały z konkretnych wypadków zachorowalności zawodowej, jakie miały miejsce w zakładzie (na budowie); należy przy tym dokładnie przeanalizować wszystkie przyczyny wypadków,
2) wyjaśniać pracownikom błędy popełnione w odpowiedziach w taki sposób, aby nie pozostawiać niewyjaśnionych zagadnień.

§ 10. W tych przypadkach, gdy komisja dojdzie do jednomyślnego wniosku o niezadowalających wiadomościach poszczególnych egzaminowanych, należy wyznaczyć im dodatkowy czas na powtórne przygotowanie się do egzaminu (nie krótszy niż 3 miesiące) i ponownie sprawdzić ich wiadomości.

§ 11.1. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, który przechowuje organ, przy którym działa komisja egzaminacyjna.

2. Wynik egzaminu ocenia się jako „zadowalający” lub „niezadowalający”.

§ 12. W sprawach nieuregulowanych zarządzeniem mają zastosowanie postanowienia uchwały.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 16 czerwca 1969 r.

MINISTER
M. Olewiński

24.

OKÓLNIK NR 3

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 maja 1969 r.

w sprawie dokształcania i doskonalenia kwalifikacji zawodowych pracowników

(znak: KA-3/69)

Na podstawie § 7 uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Mon. Pol. z 1966 r. nr 1, poz. 2) ustala się, co następuje:

§ 1. Okólnik obowiązuje w zjednoczeniach i przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2.1. Pracownicy zajmujący stanowiska, które wymagają uzupełnienia lub zdobycia nowych umiejętności i podniesienia poziomu wiedzy, zwłaszcza w zakresie planowania, zarządzania oraz postępu technicznego i ekonomicznego obowiązani są do systematycznego dokształcania i doskonalenia swoich kwalifikacji zawodowych.

2. Obowiązkiem dokształcania i doskonalenia kwalifikacji zawodowych objęci są pracownicy, zatrudnieni w przedsiębiorstwach na stanowiskach: dyrektora, zastępcy dyrektora oraz głównego księgowego, a w zjednoczeniach na stanowiskach: naczelnika wydziału i głównego specjalisty.

3. Upoważnia się dyrektorów zjednoczeń do ustalania w centralach zjednoczeń i nadzorowanych przedsiębiorstwach innych stanowisk, na których zatrudnieni pracownicy obowiązani są do dokształcania oraz doskonalenia zawodowego, nie tylko w zakresie, o którym mowa w okólniku, ale również w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów obowiązujących w danym zjednoczeniu.

§ 3.1. Pracownicy, o których mowa w § 2, którzy nie posiadają wymaganego na danym stanowisku wykształcenia średniego lub wyższego obowiązani są do uzupełnienia wykształcenia w terminach ustalonych przez dyrektora zjednoczenia.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, jeżeli przez wieloletnią praktykę nabyli odpowiednie umiejętności i zostali zwolnieni na podstawie obowiązujących przepisów od obowiązku dokształcenia — mogą być objęci doskonaleniem kwalifikacji zawodowych, prowadzonym dla pracowników, którzy posiadają wyższe lub średnie wykształcenie.

§ 4.1. Doskonalenie kwalifikacji zawodowych pracowników, o których mowa w § 2 ust. 2, powinno być prowadzone na kursach zawodowych lub podyplomowych, na podstawie programów szkolenia, opracowanych przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa i zatwierdzonych przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zawierających tematykę przede wszystkim z zakresu postępu technicznego, nowoczesnych zasad planowania, naukowych metod zarządzania, propedeutyki psychologii i socjologii, organizacji kontroli w zakresie jakości produkcji i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Programy kursowego doskonalenia zawodowego dla pracowników, o których mowa w § 2 ust. 3, opracują zainteresowane zjednoczenia i uzyskają ich zatwierdzenie przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 5.1. Obowiązkowe doskonalenie zawodowe powinno być prowadzone na kursach organizowanych przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, Instytut Techniki Budowlanej i Ośrodek Szkolenia Zawodowego Mazowieckiego Zjednoczenia Budownictwa, resortowe i zakładowe ośrodki szkolenia zawodowego, stowarzyszenia naukowo-techniczne oraz w uzasadnionych przypadkach przez inne instytucje, uprawnione do prowadzenia szkolenia kursowego. Wykładowcami na kursach powinni być specjaliści z wyższym wykształceniem.

2. Kursy, o których mowa w ust. 1, powinny być prowadzone według zasad określonych w uchwale nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia zawodowego (Mon. Pol. z 1964 r. nr 58, poz. 274 i z 1969 r. nr 10, poz. 94 oraz nr 19, poz. 156).

§ 6.1. Pracownicy, zatrudnieni w dniu 1 stycznia 1969 r. na stanowiskach objętych obowiązkiem doskonalenia zawodowego (§ 2) obowiązani są do ukończenia szkolenia kursowego w terminie do dnia 31 grudnia 1971 r. oraz powtarzania tego szkolenia w okresach co najmniej pięcioletnich.

2. Pracownicy, którzy ukończyli w latach 1967—1968 kursy organizowane przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa oraz Instytut Techniki Budowlanej obowiązani są do powtarzania szkolenia po upływie pięciu lat od daty ukończenia tych kursów.

§ 7.1. Kursy organizowane dla pracowników, objętych obowiązkiem doskonalenia zawodowego, powinny być zakończone egzaminem.

2. Odpisy zaświadczeń ukończenia kursu powinny być włączone do akt osobowych pracownika.

§ 8. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią prowadzenie ewidencji pracowników, obowiązanych do dokształcania i doskonalenia zawodowego.

MINISTER
w z. R. Gerlachowski

25.

PISMO OKÓLNE NR 9

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 maja 1969 r.

zmieniające szczegółowe zasady i sposób przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych

(znak: EF-7/D-346/69)

Na podstawie § 8 zarządzenia nr 25 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 maja 1968 r. w sprawie inwentaryzacji składników majątkowych (Dz. Urz. MBiPMB z 1968 r. nr 6, poz. 27 i z 1969 r. nr 6, poz. 22) Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wprowadza z dniem 1 maja 1969 r. w instrukcji stanowiącej załącznik do pisma okólnego nr 11 Ministerstwa Budownictwa

i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 maja 1968 r. w sprawie szczegółowych zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 33) następujące zmiany:

1) w ust. 55 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:
„Komisja inwentaryzacyjna dokonuje, w ostatnim dniu miesiąca kończącego kwartał, spisu ilościowego materiałów magazynowanych na otwartych placach w zwałach i pryzmach (węgla, kruszywa, żwiru, gliny itp.).";

2) w ust. 57 wyrazy: „każdego miesiąca" zastępuje się wyrazami „miesiąca kończącego kwartał".

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. M. Mazurski

26.

OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 kwietnia 1969 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DS-202/69)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Betonów — w porozumieniu z Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" — następujące osoby:

Adamski Jerzy s. Jana, Adamski Julian s. Franciszka, Bordzioł Zdzisław s. Stanisława, Chałupa Józef s. Jana, Derecki Teodor s. Józefa, Dudzik Maria c. Bronisława, Dziubicki Bolesław s. Feliksa, Gajos Jan s. Franciszka, Hunek Władysław s. Wojciecha, Jakieła Władysław s. Antoniego, Jarząbek Ludwika c. Tadeusza, Jezior Marta c. Edwarda, Kaczor Piotr s. Antoniego, Kasprzyk Franciszek s. Józefa, Kawińska Maria c. Józefa, Kłeczek Antoni s. Piotra, Kostyła Ryszard s. Jana, Krawiec Protazy s. Józefa, Kuźnik Marian s. Stanisława, Ligęza Bogdan s. Piotra, Malik Adam s. Stanisława, Marzec Edward s. Jana, Mazurek Janina c. Aleksandra, Oskroba Józef s. Stanisława, Prus Henryk s. Jana, Pyszkowski Stanisław s. Ignacego, Romańska Stanisława c. Franciszka, Sidorowicz Irena c. Franciszka, Śpiewak Henryka c. Aleksego, Wiak Eugeniusz s. Józefa, Wolanin Marian s. Józefa.

DYREKTOR
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW

M. Ryznar

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. Zam. 1213/69. P-22. **Cena zł 2.—**